

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Pr-1688/2026-28

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Općinski radni sud u Zagrebu po sucu toga suda Jasminki Galešić, u pravnoj stvari tužitelja Republika Hrvatska Ministarstvo obrane OIB: 52634238587, kojeg zastupa Općinsko građansko državno odvjetništvo u Zagrebu, protiv tuženika Mladena Pleša OIB: 70439811352 iz Zagreba, Davorina Bazjanca 15, kojeg zastupa punomoćnik Ivan Kobaš, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Šuster, Kobaš, Buntić u Zagrebu, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 31. kolovoza 2026. u prisutnosti Željke Nenadović, zamjenice OGDO-a u Zagrebu i punomoćnika tuženika Ivana Kobaša, odvjetnika, dana 23. rujna 2026. godine,

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

" Tuženik Mladen Pleša dužan je vratiti tužiteljici Republici Hrvatskoj Ministarstvu obrane preplaćeni iznos (stečen bez osnove) od 25.043,29 eura (od ukupno naplaćenih 38.250,26 eura, a u ponovljenom postupku dosuđeno mu je 13.206,96 eura = 25.043,29 eura sa kamata od 15. studenog 2016. tj od dana kada je primio rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske i postao nesavjestan stjecatelj. Ujedno je dužan naknaditi parnični trošak tužiteljici "

r i j e š i o j e

II Utvrđuje se da je tužba povučena u dijelu tužbenog zahtjeva u iznosu od 13.206,29 eura sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom i u dijelu kojim tužitelj potražuje zakonsku zateznu kamatu na iznos od 25.043,29 eura tekuću od 24. srpnja 2014. do 15. studenog 2016.

II Nalaže se tužitelju da tuženiku na ime parničnog troška isplati iznos od 3.875,00 eura, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je dana 28. prosinca 2018. podnio tužbu protiv tuženika radi povrata iznosa stečenog bez osnove. U tužbi je naveo da je presudom Općinskog suda u Puli-Pola broj P-20/2013 od 31. listopada 2013. naloženo ovdje tužitelju da ovdje tuženiku isplati iznos od 149,261,82 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 15. prosinca 2006 do isplate te da mu naknadi parnični trošak u iznosu od 50.339,00 kn. Presudom Županijskog suda u Puli-Pola broj GŽ-3792/2013 od 3. ožujka 2014. potvrđena je presuda broj P-20/2013 u pogledu glavnog zahtjeva, a djelomično je odbijen zahtjev za naknadu parničnog troška, odnosno, ovdje tuženiku je dosuđen parnični trošak u iznosu od 19.982,75 kn. Tuženik je 24. srpnja 2014. temeljem zahtjeva za izravnu naplatu po navedenoj ovršnoj ispravi naplatio ukupni iznos od 288.196,60 kn. Rješenjem Vrhovnog suda RH Revr-1609/2014 od 15. studenog 2016. prihvaćena je revizija tužitelja, ukinute su presude Općinskog suda u Puli-Pola broj P-20/2013 od 31. listopada 2013. i presuda Županijskog suda u Puli-Pola broj GŽ-3792/2013 od 3. ožujka 2014. te je predmet vraćen na ponovno suđenje. Tužitelj smatra da je otpala pravna osnova temeljem koje je tuženik naplatio potraživanje te tvrdi da mu je na ime povrata stečenog bez osnove dužan vratiti iznos od 288.196,60 kn sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 24. srpnja 2014. do isplate.

2. U odgovoru na tužbu tuženik je naveo da je u postupku pred Općinskim sudom u Puli-Pola donesena presuda broj Pr-215/16 od 22. svibnja 2018. kojom je prihvaćen tužbeni zahtjev Mladena Pleša i naloženo je Republici Hrvatskoj da mu na ime plaće isplati iznos od 149.261,82 kn sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom te da mu naknadi parnični trošak u iznosu od 59.401,50 kn. Navedena presuda ukinuta je rješenjem Županijskog suda u Puli-Pola broj GŽr-28/2018 od 3. prosinca 2018. te je predmet vraćen sudu prvog stupnja na ponovno suđenje.

3. Rješenjem broj Pr-6148/18 od 27. kolovoza 2019. sud je odredio prekid ovog parničnog postupka do pravomoćnog okončanja parničnog postupka koji se kod Općinskog suda u Puli-Pola vodi pod brojem Pr-360/18 jer rješenje tog spora predstavlja prethodno pitanje u ovom postupku. Postupak je nastavljen rješenjem ovog suda broj Pr-6148/2018-19 od 5. lipnja 2025.

4. Konačno postavljenim tužbenim zahtjevom u podnesku od 31. ožujka 2026. tužitelj na ime povrata stečenog bez osnove potražuje iznos od 25.043,29 eura sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 15. studenog 2016. (kada je tuženik primio rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske i postao nesavjestan stjecatelj) do isplate.

5. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u dopis Općinskog državnog odvjetništva u Puli – Pola broj P-DO-261/2009 od 25. srpnja 2017. (strana 3 spisa), zahtjev za izravnu naplatu od 23. lipnja 2014. (strana 4 – 5 spisa), presudu Općinskog suda u Puli – Pola broj P-20/2013-39 od 31. listopada 2013. (strana 8 – 20 spisa), presudu Županijskog suda u Puli – Pola broj GŽ-3792/2013-2 od 3. ožujka 2014. (strana 21 – 26 spisa), rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Revr-1604/2014-2 od 15. studenoga 2016. (strana 27 – 29 spisa), dopis Ministarstva obrane KLASA 120-01/14-01/656 URBROJ: 512M4-020405-14-3 od 18. kolovoza 2014. (strana 30 spisa), zahtjev za mirno rješenje spora od 15. svibnja 2017., presliku povratnice i dostavnice (strana 31 – 33 spisa), rješenje Županijskog suda u Puli – Pola

broj GŽR-28/2018-2 od 3. prosinca 2018. (strana 40 – 45 spisa), presudu Općinskog suda u Puli – Pola broj Pr-360/2018-25 od 10. siječnja 2020. (strana 63 – 76 spisa), presudu Županijskog suda u Puli – Pola broj GŽR-10/2020-2 od 24. lipnja 2020.. (strana 77 – 83 spisa), rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Revd-3190/2020-2 od 5. studenoga 2020. (strana 84 – 85 spisa), rješenje Ustavnog suda Republike Hrvatske broj U-III-239/2021 od 2. lipnja 2021. (str. 87 – 89 spisa).

6. Cijeneći provedene dokaze sukladno članku 8 ZPP-a, sud je zaključio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

7. Presudom Općinskog suda u Puli – Pola broj P-20/2013-39 od 31. listopada 2013. naloženo je tuženiku Republici Hrvatskoj da tužitelju Mladenu Pleši na ime razlike plaće isplati iznos od 149.261,82 kune sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na svaki pojedini mjesečni iznos od 15-og u mjesecu za prethodni mjesec, te da mu na ime parničnog troška isplati iznos od 50.339,00 kuna. Navedena presuda potvrđena je presudom Županijskog suda u Puli – Pola broj GŽ-3792/2013-2 od 3. ožujka 2014. u dijelu koji se odnosi na glavno potraživanje, a preinačena je u dijelu koji se odnosi na odluku o parničnom trošku na način da je naloženo tuženiku Republici Hrvatskoj da tužitelju Mladenu Pleši naknadi trošak parničnog postupka u iznosu od 19.982,75 kuna, dok je odbijen zahtjev tužitelja za naknadu parničnog troška u iznosu od 31.898,75 kuna i zahtjev tuženika za naknadu parničnog troška u iznosu od 29.425,00 kuna.

8. Tuženik Mladen Pleša je 23. lipnja 2014. Financijskog agenciji Pula podnio zahtjev za izravnu naplatu novčane tražbine na temelju ovršne odluke Općinskog suda u Puli – Pola broj P-20/2013-39 od 31. listopada 2013., a u zahtjevu je navedeno da je odluka ovršna 13. travnja 2014. te da je na nju stavljena potvrda ovršnosti. U zahtjevu je navedeno da je privitak ovršna odluka (presuda) i obračun poreza i doprinosa iz plaće.

9. Uvidom u dopis Ministarstva obrane KLASA 120-01/14-01/656 URBROJ: 512M4-020405-14-3 od 18. kolovoza 2014. utvrđeno je da je prema izvješću Financijske agencije od 14. kolovoza 2014. vidljivo da je po presudi Općinskog suda u Puli broj P-20/2013 od 31. listopada 2013. izravnom naplatom putem Financijske agencije pljenidba sredstava provedena sa žiro-računa državnog proračuna dana 24. srpnja 2014. u ukupnom iznosu od 288.196,60 kuna.

10. Rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Revr-1604/2014-2 od 15. studenoga 2016. ukinute su presuda Županijskog suda u Puli – Pola broj GŽ-3792/2013-2 od 3. ožujka 2014. i presuda Općinskog suda u Puli – Pola broj P-20/2013-39 od 31. listopada 2013. te je predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

11. S obzirom da su nakon isplate rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Revr-1609/2014 od 15. studenog 2016. ukinute presude temeljem kojih je tuženiku Mladenu Pleši isplaćen ukupni iznos od 288.196,60 kuna, otpala je pravna osnova temeljem koje je tuženik Mladen Pleša naplatio svoje potraživanje prema tužitelju Republici Hrvatskoj. Stoga tužitelj tvrdi da je tuženik dužan tužitelju vratiti iznos koji mu je isplaćen temeljem navedenih presuda.

12. Člankom 1111. st. 1. ZOO-a propisano je da kad dio imovine neke osobe na bilo koji način prijeđe u imovinu druge osobe, a taj prijelaz nema osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda, odnosno druge nadležne vlasti ili zakonu, stjecatelj je dužan vratiti ga, odnosno ako to nije moguće, naknaditi vrijednost postignute koristi. Člankom 1111. st. 3. ZOO-a propisano je da obveza vraćanja, odnosno nadoknade vrijednosti nastaje i kad se nešto primi s obzirom na osnovu koja se nije ostvarila ili koja je kasnije otpala

13. S obzirom da je isplata iznosa od 288.196,60 kuna izvršena tuženiku Mladenu Pleši temeljem presude Općinskog suda u Puli – Pola i Županijskog suda u Puli – Pola koje su kasnije ukinute rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 15. studenoga 2016., sud je zaključio da je navedena isplata izvršena temeljem osnove koja je kasnije otpala, što znači da je tuženik navedeni iznos stekao bez osnove u smislu članka 1111. stavak 1. ZOO-a.

14. Nakon donošenja ukidne odluke Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 15. studenoga 2016. Općinski sud u Puli – Pola je 10. siječnja 2020. donio presudu broj Pr-360/2018-25 kojom je naložio ovdje tužitelju Republici Hrvatskoj da ovdje tuženiku Mladenu Pleši isplati iznos od 149.261,82 kune sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na svaki pojedini mjesečni iznos od 15-og u mjesecu za prethodni mjesec te da mu naknadi parnični trošak u iznosu od 64.714,00 kuna. Navedena presuda preinačena je presudom Županijskog suda u Puli – Pola broj GŽR-10/2020-2 od 24. lipnja 2020. na način da je naloženo Republici Hrvatskoj da Mladenu Pleši isplati iznos od 99.507,88 kuna sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na svaki pojedini mjesečni iznos od 15-og u mjesecu za prethodni mjesec te da mu naknadi parnični trošak u iznosu od 20.044,53 kune. Istom presudom odbijen je tužbeni zahtjev za iznos glavnice od 49.753,94 kune s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom i za iznos troška od 44.669,47 kuna.

15. Iz navedenih presuda proizlazi da je ovdje tuženiku Mladenu Pleši pravomoćno dosuđen iznos od 99.507,88 kn na ime glavnice (što odgovara iznosu od 13.206,96 eura) i iznos od 20.044,53 kn na ime parničnog troška (što odgovara iznosu od 2.660,36 eura). Dakle, Mladenu Pleši je pravomoćno dosuđen ukupni iznos od 119.552,53 kn odnosno 15.867,32 eura na ime plaće i naknade parničnog troška. To znači da je donošenjem presude Županijskog suda u Puli-Pola broj GŽ R-10/2020 od 24. lipnja 2020. djelomično otpala pravna osnova temeljem koje je tuženik Mladen Pleša naplatio svoje potraživanje prema tužitelju Republici Hrvatskoj. Tužbeni zahtjev je djelomično odbijen za iznos od 49.753,94 kune što odgovara iznosu od 6.587,32 eura i navedeni iznos tuženik Mladen Pleša je stekao bez osnove. Iznos od 149.261,83 kn (19.810,44 eura) predstavlja bruto iznos plaće, što proizlazi iz presuda Općinskog suda u Puli-Pola od 31. listopada 2013. i od 10. siječnja 2020., što znači da tuženiku nije na ime plaće isplaćen navedeni bruto iznos, već mu je isplaćen neto iznos plaće od navedenog bruto iznosa plaće. Tuženiku je bez osnove isplaćen neto iznos od bruto iznosa plaće od 49.753,94 kn (za koji iznos je odbijen tužbeni zahtjev) pa je tuženik dužan vratiti tužitelju neto iznos od bruto iznosa plaće od 49.753,94 kn (6.587,32 eura). Naime, na neto iznos plaće obračunati su porezi i doprinosi iz plaće koji nisu isplaćeni na račun tuženika, već su uplaćeni u fondove i u državni proračun pa ih tuženik nije dužan vratiti tužitelju. Međutim, tužitelj u ovom postupku nije predložio provođenje financijskog vještačenja niti bilo koji drugi dokaz radi utvrđenja visine tužbenog zahtjeva, iako je to bio dužan učiniti sukladno čl. 219 ZPP-a. Naime, sud ne raspolaže

stručnim znanjem kojim bi se utvrdilo koliko iznosi neto iznos od bruto iznosa plaće od 6.587,32 eura (49.753,94 kn) koji iznos je tuženik stekao bez osnove. Tuženiku Mladenu Pleši je izravnom naplatom putem Financijske agencije isplaćen ukupni iznos od 288.196,60 kn u kojem iznosu je sadržana neto plaća, zakonska zatezna kamata na mjesečne iznose plaće koji su mu dosuđeni presudom od 31. listopada 2013. i naknada parničnog troška dosuđena tom presudom. Tužitelj nije dokazao koji iznos je tuženiku isplaćen na ime neto plaće, koliko mu je isplaćeno na ime zakonske zatezne kamate i koliko na ime naknade parničnog troška. Stoga sud nije mogao utvrditi visinu tužbenog zahtjeva jer tužitelj nije predložio niti jedan dokaz radi utvrđenja navedenih činjenica. Naime, iz isprava koje je tužitelj dostavio u spis nije razvidno koji je iznos tuženiku isplaćen na ime neto plaće, na ime zakonske zatezne kamate i na ime naknade parničnog troška.

16. Prema mišljenju ovog suda, tuženik je nedvojbeno stekao bez osnove iznos neto plaće od bruto iznosa plaće koji je odbijen presudom Županijskog suda u Puli-Pola broj GŽ R 10-/2020 od 24. lipnja 2020. i iznosa naknade parničnog troška koji je također odbijen navedenom presudom. Međutim, tužitelj nije dokazao visinu tužbenog zahtjeva pa je sud odbio tužbeni zahtjev kojim tužitelj na ime povrata stečenog bez osnove potražuje iznos od 25.043,29 eura sa zakonskom zateznom kamatom od 15. studenog 2016.

17. Podneskom od 31. ožujka 2026 tužitelj je postavio tužbeni zahtjev na način da predlaže da sud naloži tuženiku da tužitelju isplati iznos od 25.043,29 eura sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 15. studenog 2016. te da mu naknadi parnični trošak.

18. U podnesku od 7. kolovoza 2026. tuženik se usprotivio preinaci tužbe koju je tužitelj izvršio u podnesku od 31. ožujka 2026.

19. Člankom 191 stavak 1 ZPP-a propisano je da preinaka tužbe jest promjena istovjetnosti zahtjeva, povećanje postojećeg ili isticanje drugog zahtjeva.

20. Prema ocjeni ovog suda, tužitelj nije preinačio tužbu jer je u podnesku od 31. ožujka 2026. uredio tužbeni zahtjev na način da je novčano potraživanje naznačio u eurima odnosno važećoj valuti u Republici Hrvatskoj. Time nije promijenio istovjetnost tužbenog zahtjeva. Potraživanje kamate tekuće od kasnijeg datuma u odnosu na datum iz tužbenog zahtjeva iz tužbe također ne predstavlja preinaku tužbe. Stoga je sud zaključio da se tuženik neosnovano protivi preinaci tužbe jer tužitelj nije izvršio preinaku tužbe u smislu članka 191 stavak 1 ZPP-a.

21. Tužbenim zahtjevom naznačenim u tužbi tužitelj potražuje iznos od 288.196,60 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 24. srpnja 2014., u podnesku od 9. travnja 2021. potražuje iznos od 188.688,72 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 15. studenog 2016. a u podnesku od 31. ožujka 2026. potražuje iznos od 25.043,26 eura sa zakonskom zateznom kamatom od 15. studenog 2016.

22. U podnesku od 7. kolovoza 2026. tuženik je predložio da sud donese rješenje kojim će utvrditi da je tužba djelomično povučena za iznos od 13.206,97 eura i za zakonske zatezne kamate na preostali dio potraživanja od 25.043,29 eura tekuće od 24. srpnja 2014. do 15. studenog 2016.

23. Prema pravnom shvaćanju sa treće sjednice Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske (3/21) od 26. travnja 2021. smanjenje tužbenog zahtjeva (iako nije preinaka tužbe) je djelomično povlačenje tužbe iz članka 193 ZPP-a za koje je potreban pristanak tuženika.

24. Podnesak od 31. ožujka 2026. dostavljen je punomoćniku tuženika 7. travnja 2026. a s obzirom da tuženik u roku od 15 dana nije usprotivio djelomičnom povlačenju tužbe, sukladno članku 193 stavak 1 ZPP-a smatra se da je pristao na djelomično povlačenje. U podnesku od 7. kolovoza 2026. tuženik je predložio donošenje rješenja o djelomičnom povlačenju tužbe.

25. S obzirom da je tužitelj podneskom od 31. ožujka 2026. djelomično povukao tužbu, sud je utvrdio da je tužba povučena u dijelu tužbenog zahtjeva u iznosu od 13.206,97 eura i za zakonske zatezne kamate na preostali dio potraživanja od 25.043,29 eura tekuće od 24. srpnja 2014. do 15. studenog 2016.

26. Tuženikov prigovor dvostruke litispendencije istaknut u odgovoru na tužbu, sud je ocijenio neosnovanim jer se u ovom predmetu tužba odnosi na povrat iznosa stečenog bez osnove koji tužitelj potražuje od tuženika, a u predmetu Općinskog suda u Puli-Pola broj Pr-360/18 tužbeni zahtjev usmjeren je na isplatu razlike plaće koju ovdje tuženik kao radnik potražuje od ovdje tužitelja kao svog poslodavca. Iz navedenog razloga, ne radi se o istom zahtjevu između istih stranaka u smislu članka 194 stavak 3 ZPP-a.

27. Odluka o parničnom trošku tuženika temelji se na odredbi članka 154 stavak 1 u vezi članka 155 ZPP-a, a sastoji se od troška zastupanja tuženika po punomoćniku odvjetniku, sukladno važećoj Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika.

28. Tuženiku je priznata nagrada za sastav odgovora na tužbu u iznosu od 1.000,00 eura (Tbr. 8/1), za zastupanje na ročištu 31. 08 2026. u iznosu od 1.000,00 eura (Tbr. 9/1), za sastav podneska od 03.08.2025. u iznosu od 100,00 eura (Tbr. 8/4), za sastav podneska od 07.08.2026. u iznosu od 1.000,00 eura (Tbr. 8/1).

29. Ukupan trošak tuženika iznosi 3.100,00 eura, a navedenom iznosu dodan je PDV od 25% u iznosu od 775,00 eura pa je tuženiku na ime parničnog troška ukupno dosuđeno 3.875,00 eura.

30. Slijedom navedenog sud je odlučio kao u izreci presude i rješenja.

U Zagrebu 23. rujna 2026.

Sudac:
Jasminka Galešić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe županijskom sudu u roku od 15 dana od dana dostave presude. Žalba se podnosi pisano, u 5 (pet) istovjetnih primjeraka, putem ovog suda.

DNA:

- tužitelju po OGDO u Zagrebu
- pun. tuženika

Broj zapisa: **9-3088d-8e111**

Kontrolni broj: **08782-45b1d-ae34b**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.